

MARCZIUS TIZENÖTÖDIKE.

Hétfő

45. szám.

Pest, június 11-kén 1849.

E lap megjelenik minden nap este, vasárnapot kivéve.

Előfizetés mai naptól december végeig Budapesten házhordással 5 fr., vidékre postán borítékban 6 fr. p. p.

Hónapos előfizetés csak helyben, s a hónap első napjától kezdve fogadjatik el.

Előfizethetni helyben a kiadóhivatalban (Országot Knewaldterház) és minden postahivatalnál.

Hirdetések egy háromszor hasábozott sorért, vagy ennek helyéért 2 kr. pp.

Egyes szám ára 3 kr. pp.

Bécs bombázatója a döllyős Windisgraetz, Welden az európai reputációval bíró general egymásután földig aláztattak le a magyar szuro-nyok előtt.

Hátra van, hogy Lengyelország gyilkosa, a vén Paskevics hajoljon még előttünk, s ismerje meg azon népet, melly elhatározva van magát a legutolsó emberég védeni.

Ha mi a jelen alkalommal a cultusminister-nél hivatait keresnénk, abbéli reményünket, hogy Paskevics herceget is megverjük, az írás következő szavaira alapítanók:

Isten a gyengéket választá, hogy az erősek megaláztassanak.

Im: herceg Paskevics beköszöntő beszéde a magyarokhoz:

„Magyarország lakosai!

Törvényes királytok fölhívására, ki az én fenséges uram segélyét igénybe vette, az én parancsnokságom alatt álló hadseregek az austriaiakkal egyesültek, a törvényes rendnek helyreállítására, melly hazátokban a lázadás fegyverei által erőszakosan fölforgattatott.

A lázadás vezetői, kik köré csakhamar minden országból sereglettek kalandorok, a ti boldogtalan elámittatásokat személyes céljaikra használják föl. Azok armányai titeket hitszegésre vezettek.

Mindazonáltal a császár, az én uram, nem hiheti, hogy a nemzet többsége ősi erényét, veleszületett ragaszkodását királyai dynastiája irányában, megtagadhatná.

A dicső emlékezteti Ferencz császárnak, Ferdinand császárnak barátja, I. Ferencz József királyotoknak barátja és szövetségese az, ki általam hozások járul és kér, hogy büntetésre méltó tévelygésekből térjete vissza a becsület a hűség és kötelesség ösvényére.

Az orosz hadsereg nem mint ellenség lép be országotokba, hanem királytok fölhívására vonul oda be. Ha ti azt ellenség gyanánt fogadjátok, érezni fogjátok vakmerőségetek következményeit.

Birjanak titeket ezen intéseim megbánásra és hódolásra, hogy ez által egy véres háborunak nyomorai is elkerültessenek. Ez az én legfensége-sebb uramnak szives kívánata.

Varsó, majus — június 1849.

Paskevics m. k.

crivani gróf, varsói herceg,

tábornagy a császári muszka

hadsereg fővezére.

Midőn először hallottuk, hogy magá jó személyesen ő exellentiaja a rokkant vitéz Warschatszki herceg, megvalljuk meglepettünk.

Muszkaország, midőn Paskevics nevével szólott ügyeink közzé, azt látszott kijelenteni, hogy erejének egész nagyságát akarja a mérlegbe vetni.

Elgondolható ugyanis, hogy Muszkaország legünnepeltebb generalja nyolczvan vagy száz-ezer emberen alól meg sem mozduland kényelmes lakhelyéből.

Ugy gyanítható azonban az idézett okiratból, hogy Paskevics parancsnoksága alatti, s Lengyelországban fekvő seregeiből csak segéd csapatokat szándékozik küldeni.

Épen úgy, mint az oláhországi parancsnok Lüders tábornok, midőn Puchnernek Bem ellen küldött mintegy öt hat ezer muszkát.

Valószínűleg úgy lesz most is Paskevics, mint varsói kormányzó, azon katonai parancsnok, ki északi határainkhoz legközelebb esik. Ő is mint Luders, ki Erdélyhez legközelebb táborozott, majd küldend az osztrákok gyámolítására nem ugyan többé csak néhány ezret, hanem egy néhány tizezret, kikkel meggyülhet a bajunk, de kikkel azért meg fogunk mérközhetni.

Austria maga sem meri drága muszka szomszédjának segítségét teljes mértékben igénybe venni. Jól tudván a ma híres közmondást: Pejor medicina morbo.

A bécsi lapok június 5-dikéről telve vannak, hogy a muszkák e hó elejétől fogva Pozsonyba vannak.

Elmondják, hogy táborukat a város kelet északi szélén ütötték fel, sőt hogy már 4-dikén helyöket elhagyva, a Csallóköz szigetén előre is nyomultak volna.

Leírják egész körülményességgel mint jöttek be a városba e sergek, mint rémült meg a nép, s hogy először mindnyájan, nagyá kicsinye bezárkózott, s csak később mert egy két lakos az ablakn kinézni, míg végre a muszkák illendő és ndvarias magok viselete által a lakosok szívét e-

gészen magokhoz ragadák, s Posony soha kedvesebb vendégeket nem fogadott falai között, mint most a muszkákat.

Posony s Pest egymástól hermetice el vannak zárva, ők sem ereszenek senkit hozzánk, mi sem eresztünk hozzájuk semmit.

Ugy hogy ez uttal mindamellett, hogy a bécsi lapok olly körülményes tudósításokat hoznak, az ember csak kötve hiszi az egész muszka históriát.

Főképen, midőn ugyanezen lapokban, ugyan azon rovatokban illyesmiket is olvasunk:

Hogy Kossuth nagy pompával bejövén Pestre, szent István palástját magára vette, és a városháza erkélyéről a néphez lázzító beszédet tartott.

Hogy Kossuth lábainál volt a szent korona zártsekrénye is, de hogy nem merték kinyitni, mert valószínűleg e drága ékszert a debreczeni rebellisek még januárban elsikkasztották.

S végre, hogy Kossuth nem érezvén magát Pesten biztosan, negyvennyolcz órai itt mulatása után visszament Debreczenbe.

Mind ezek stult bolond beszédek. Mind otromba hazugságok.

De a bolond ember is mond néha okosat, a hazug is ejteth tévedésből egy igaz szót.

Azért erősen nem tartozik a lehetlenségek közé a tudósítás első része, hogy a muszkák még is valóban Posonyban vannak.

Amnestia.

Halljuk, hogy tegnap a ministeri tanácsban arról levén szó, ha a kormány terjesszen-e elő a ház elébe közbocsánati törvényjavaslatot vagy nem, a határozat oda ment volna ki, hogy illyetén rendszabály a jelen körülmények között, nem javallható.

Ha valaki e világon, akkor mi vagyunk az, kik a kivégeztetésekben örömet nem találunk.

Mindamellett minket a végtelenségig bosszantana az, ha az ország olly oktalanul nagylelkű tudna lenni, hogy a hazaárulók, kiknél gazabb és szemtelenebbül elvetemedett fajt az emberiség nem ismer, egész biztosággal köztünk felémelt fővel s hihetőleg gunymosolyok között hetykén, tartózkodás nélkül járhatnának.

Mert nem kell a mi hazaárulóinkat összetéveszteni a külföldről ismert politikai pártok embereivel.

A francia legitimista, ultraroyalista hazáját nem szünt meg szeretni soha.

És soha senki ezektől nem tagadta meg a nevet, hogy ők francziák.

De a mi hazaárulóink. Ezek a külföldnek, az osztráknak béres szolgálói.

Nyomoru vak eszközei olly külföldi hatalomnak, melly elhatározta, e nemzetet gyalázatos áruhással az élők sorából kitörölni.

Ezen emberek nyájas olvasó nem political bünnösök, kiket szigoruan üldözni s kiknek vérért ontani tiltaná az europai művelt szokás.

Ezen emberek felbérelt bravok, Fiesco szerecsenei, kik rokonaik, testvéreik és atyokfiat elárulják s az egész nemzet végső kiirtására undorító készséggel oda szegődnek segédkezet nyújtani.

Más országok körülményei olyanok, hogy a mieinkhez hasonló elvetemült árulók ottan teljes lehedlenek.

Francia nem lehet, ki pénzért oda dolgozzék hogy Oroszország jöjjön át a Rajnán, irtsa ki a nemzet művelt vagyonos, s szabadságszerető osztályát, mert ez képtelenség.

A mi hazánk, mivel kisebb, ki van téve a szomszéd országok felolvasztó erejének. De nem szeretjük-e azért hazánkat bizonyosan még jobban, mint a francziák?

Miből következik az ellenkező, hogy azon elvetemültek, kik e szorongatott hazát az ellenségnek eladni akarják, olly szörnyeteg véteksúly alá esnek, millyenről más nemzeteknek fogalmuk nincsen.

Nevetséges dolog tehát és hazugság azoknak állítása, kik az amnestiát azért pártolják, mert a political bünnösök üldöztetése a legkifejlettebb terrorismus.

Nem kell szántsándékosan összetéveszteni az eszméket.

Mert hiszen nálunk is vannak bőven girondisták, de senki ezekről nem csak úgy nem szólt, mint kik büntetésre érdemeseek volnának, de az sem tagadtatott, hogy ezen emberek azért ne volnának tiszta érzelmű hazafiak.

De Havas, Babarcsi, Vida, Inkei, Zichi Ferencz, Szirmai girondisták e?

Csak elvben különböznek-e mi tőlünk, vagy valóságosan kimutatták, hogy a hazát megvetik, ellene esküsznek, bért fogadnak el a külföldtől s szöveteznek a nemzet végső kiirtására, segédkezet nyújtanak, hogy a magyart az osztrák birodalom elnyelje s magába felolvassza.

Valljon csak egy királyválasztási párt alakját veszik fel mostani viszonyaink? midőn a nemzet kétfelé válván, egyike ide, másika amoda vonz, mint hajdani napjainkban?

Nem úgy van. A nemzet egy tömegben harczol az elnyeléssel fenyegető külföld ellenében.

Nem political pártok tehát ők, hanem egyes elvetemült szolgálalek, kik, csak hogy bért lássanak, a lelki vakaságnak s megromlottságnak hitellenül feligázott fokozatával tört döfnek a nemzet szívébe.

A tekintetes magyar tudós társaság!

Beszéd volt egy körben, mit mivel a németek alatt a tudós társaság?

Felelet. Egy tudós tag egy darab rezet talált egy ócska vasakat áruházi zsidó zsbivásárosnál.

És az academia elhatározta, hogy más nem lehetet, mint retour jegy az athenei amphitheatrumba.

És e felfedezés után nagy pietással várták a csendes időket, midőn az academia ismét beszédheti kinlevő tőkeiktől a kamatokat, s akkor a társaság a tudós Európa előtt a magyarnak olly hírt s dicsőséget szerzend, melly fel fogna érni vesztegével, ha az ellenség az országot teljesen legyőzné.

Azonban jó az a Debreczen, az ember ott sokat tanulhat.

A tudósok mondják, mint illik, kardosan és chapeau-bas a dicső felfedezéssel kijöttek Szolnokba a közelgő magyar kormányt a nevezetes archeologiai maradvánnyal meglepni.

És mutatják a czimlapot.

A Debreczenből érkezők azonban egymás szemébe néznek s nevetnek mondván:

„Retour jegy a ménkübe. Hiszen illyen jegyeket Debreczen városa szokott osztani azon elnyomorodott embereknek, kik másképen nem élhetvén, kénytelenek koldulni.

E jegy a megkülönböztető jel, a kiváltságos és patentatus, s a csak műkedvelő koldusok között.

Vincze a tudóstársaság még tudósb szolgálja, mondják, a kudarcot annyira szívére vette, hogy tegnap estére egymásután háromszor agyonlötte magát. (A pisztolyokat az aranykés vendéglőből hozatván.)

A Károlyi huszárok a kormányzó Pestre jöttekor a mezőn katonai tisztelgással fogadják az érkezőt.

A kormányzó a legényeknek 200 pf. küldött, de azok elhatározzák, hogy az összeget a sérült honvédeknek ajándékozzák.

Éljenek!

Berde Móses, ki ellen mi többször gyanúsítólag felszólaltunk, de ki azért a nem rég mult időben irtóztató botrányra kormánybiztosnak nevezetett ki Erdélybe, Háromszéken e következő beszédet mondotta, midőn Puchner a gubernium utján a hatóságokat az unbedingte Unterwerfung-ra felszólította, s az ismeretes olmtüzi proclamatiókat minden felé megküldötte.

Szabad vagyok! Szabad, mint helvézia sassa. Keblem kettős szívkararáján szabadon cserg keresztül vérem, mint szikla oromról lehullámzó szűz patak.

Szabadon szólok hát mint szoktam uraim önökhöz.

A szabadság harcza fölött békeneintó szokott

mosolyogni szeliden. Harczok után békét kell ohajtani minden hon és nemzet boldogságát ohajtó polgárnak. A béke olajága egy nemzet fölött legszebben virít.

Hiszem és vallom, miszerint keblében e teremnek is, nincs — s nem is lehet — senki, kinek kebelében a béke tiszta ohajtása ne dobogna.

Békét ohajtok én is, békét, mert akarom, hogy nemzetem fölött valaképpen felvirágozzon az életnek boldogság, melly egy nemzetet üdvözít.

Uraim! Láthatják önök naponként, hogy vannak kebelében e teremnek, kik csak és csak vért szomjuhozna, vért szomjuhozna mint bérczeken prédaért barangoló fenevad; mint tigris, melly vért szomjuhozik és mint nádaj, melly a rokon állatokból kiszivott vérről él.

Én ezen vadállatok, e csuda monstrumok közé soha nem tartoztam és tartozni sem akarok. Nékem uraim! csak egyetlen elvem van és az nem egyéb mint béke.

Kolosvár felől a béke angyala mosolyog felénk. Egy békelevél, szeretett hazám Erdély kebelében a békét és rendet visszaállítandó levél, van kezemben. A felséges királyi főkormány küldötte e békét hirdető decretumot hozzánk.

Egy nevet tiszteltem kiskoromtól fogva, egy nevet tisztelek ma is, egy név előtt hajoltam s hajlok meg most is méjén, mint shtattal imádkozó a szent feszület előtt.

E név nem csalt meg soha senkit, e névben nem csalatkoztam meg én is soha és soha sem.

E név melly nem csalt s nem is csal meg soha senkit, gróf Mikó Imre ó excellentiája neve.

E név csüng alatta ezen kezembe levő felséges királyi decretumnak. Igaz hát e decretum, igaz mint azon írás, mellyen a keresztény polgár hite nyugszik.

Senkinek e levélben kételkedni nem szabad uraim! mert a név, mi alája van írva szentesíti, authenticálja ezt, és a ki e decretumba kételkedni clég botor és elég merész, az nem barátja a népnek; mert nem akarja boldogságát a népnek, hanem felforgatója a rendnek és összerontója a törvényességnek.

Én tehát uraim! ki nemzetem s hazám jólléte s boldogsága fölött virasztottam hosszú éjeken át, s virasztani meg nem szünök, míg csak egy csep vér dobban föl keblemben, megkivánom, s azon bizalomnál fogva, mellyel önök irányában néhány hónapok óta dicsekedni szerencsés vagyok, meg is várom: miszerint e terem kebelében levő minden tiszta érzelmű honfi egy szívvel lélekkel harsány hangon mondja ki: hogy Háromszék a felséges királyi főkormányzástól hozzánk küldött ezen kegyelmes decretumot elfogadja és harsány hangon kiáltja velem együtt; hogy éljen a felséges királyi gubernium, éljen.

Tudva van a közönség előtt, minő regényszerű dicsőségesen tartotta fen magát mindezek dacára Háromszék, mellynek története szabadságharcunk egyik örökre legszebb epizodja leendő.

Gaal Dániel az ériatott guberniumi levelet az ülésben szétszaggatta, s miután sokan darabjai után is kapkodtak volna, egy részét szájába tevő s lenyelé.

Gaal Dánielről nem hallunk semmit.

Berde Moscsról pedig tudjuk, hogy a mai sz. napig is kormánybiztos, sőt halljuk, hogy ezen gyönyörű gyermek a közlekedési tárcza mellett ministeri tanácsosnak van kinevezve.

Oh forradalmi republicanus és democrata kormány, de szép három attributumod volna, ha volna.

Rosnyó, június 6-án 1849.

Bójt van. — A független honnak, a szabad népek engesztelő bójtja, a vész perceiben. — Bójt, melyet Amerika szabadságharcában a nagy Washington is megtartott. — S illy alkalommal akaratlanul is kérdések merülnek a kebelben, vizsgálók; valljon mit tevének vallásilag a haza megmentéséért. — bocsátánk-e csak egy ima fohászt a mindenek urához, — teljesítettük-e kormányunk rendeleteit, állásunk és hivatalunkhoz méltólag? — és hány lesz közöttünk kit meg fog szégyeníteni a vádló kis bíró „nem“ szózata!

Titeket értelek leginkább ti egyháziak amonnan a magasb régiókból, kik közt tutszetenként találhatunk olyanok, kiknek rituáléjuk halálos bűnnek tartaná a függetlenség, és népszabadság szilárdításáért, isten trónjához imával járulni, mert abban eddig csak a királyokért foglaltatnak könyörgő fohászok!

Titeket, kiknek rendeltetése a népet oktatni, ön példátokkal buzdítani, lelkesíteni, s kik a nép szívéből gyűlöltek, de általotok annál inkább istentelt hitsező dynastia iránti átkos ragaszkodástól lelánczolva, a segélyért sovárgó szeretett honért, minden erőfeszítések mellett csak annyit vagytok képesek kebletükből kiszajtolni, mennyit folyó év majus 24-én a haza függetlenségét ünneplő Gömör megyei közönség előtt a püspöki székesegyházban szónokló hű tolmátsotok kiszajtolta, — kinek Rodiaféle beszédje sallangjából, — valamint a Bécsset hússzor megjárta tapasztalt ökök sem tudta volna legnagyobb erőfeszítéssel kisillabizálni, ha cselőre-e vagy hajsza? — úgymj hallgatók sem tudtuk a minden oldalról akaratlanul is rémesen kikukucsoló habsburg-lotharingischwarz-gelbismus miatt kivenni, „mi hát az igaz.“

S ezeket azért kellett, hogy felhozzam : hogy lássa a világ, hogy ha isten keze sujt, hanyagságának leendünk áldozásai.

A Különbő majus 23-diki számában közzé tett, s az orosz berohanás elleni keresztes háboru hirdetését meghagyó vallás és közoktatási ministeri rendelet városunkban az ágostai evangelicusok, valamint tudtomra a vidéken is, minden vallás felekezettük papjaiban, pontos teljesítőkre talált, ezek megmutatták : hogy midőn hivatalos kötelességükben szigorral eljárnak, egyszersmind mind az urnak, mind a honnak fáradhatatlan munkásai.

De vannak körünkben olyanok is, kiknek a fent érintetem rendelet végrehajtása talán lélek leverő bűnként tűnik fel, s azért azt vagy csak hanyagúl, vagy részben, vagy épen nem teljesítik. Így történik ez városunkban, a r. cath. püspöki székesegyházban, hol a néppel nem hogy külön ajtatosságok tartatnának, de még a ministerium által kiadott könyörgés sem olvastatott fel soha.

Kihirdettetett ugyan az érintett rendelet a szószékről pünkösöd 1-ső napján, amugy hogy kénytelen nem örömet, de minden buzdító szó, vagy kellő magyarázat nélkül, szóval olly modorban; hogy a nép az orosz hadak jövetelének hírére elémült ugyan, de ön és hona védelmére annál kevésbbé lelkesült. — Illy rendeleti hanyag teljesítésre rá illik a közmondás : adál uram esőt, de nincs köszönet benne.

Nincs egy pontja azon rendeletnek, melly e helyen szívből betöltetett volna, s mig a környékbeni plebániákon könyörgések s processiók tartatnak, addig Rosnyón a város gyűléséből a mai napon egy küldöttségnek kell megtudni a helyben lakó s már hosszabb időn át itthon lévő megyés püspöktől, ha a rendeletben kiszabott egyházi meneteket megtartani szándékozik-e, és mikor? — Urak szánlak benneteket, mert a régi teketóriák-ból ki nem vergődhettek, s oda is tukmáljátok jó szívszülte emlékeztetéseiteket, hol azt egy fa garasra sem méltatják. De most az egyszer megjártátok a diószegi vásárt, mert a felszólított méltóság azt méltóztatott kegyessen válaszolni : hogy igenis ő megfogja tartani a megrendelt egyházi meneteket, és pedig folyó hó 7-én és 10-én — figyeljünk uram! épen azon napon, midőn különben is az úrnapi egyházi meneteket szokta tartani évenként római cath. egyház. Csak hogy ezen ünnepélynek disze, mint ő méltósága a bizottmánynak megígérni kegyeskedett, nemzeti szalagok által fog emeltetni.

Mennyire lesz ezzel elég téve a ministeri rendeletnek, mellynek célja ezen vallásos szertartások által a népet hazafiságra és ön feláldozásra buzdítani? az már más kérdés, részemről a hívó vagyok, hogy bár egekig burkolja is bár ki ezen meneteket nemzeti színekbe, azok a nép által nem fognak másnak nézetni, szokott évenkénti urnapi meneteknél, mellyek semmi ellenség ellen buzdító tyussal nem bírva, mint rég megszokott szertartások nyom nélkül fognak elenyészni, s a ministeri magas tendentiájú rendelet csupán a szokott ünnepély felsallangozására fog elhasználtatni.

Bójt van a függetlenség és nép szabadság engesztelő bójtja a vész perceiben. Ti egyháziak, kik a nép szívének kulcsát hordjátok a szószékről zengő ajkaitokon, kivált ti főbbek, kiknek hatalom adatott rendelkezni a népek felvilágosításának eszközei felett, ti tudjátok legjobban a mai nap célját és hasznát, mert ezt magatok hirdetitek, lelkesüljete fel e napon s tegyetek meg mindent, mit a szegény s minden oldalról zaklatott haza hivatalos hatáskörötöktől méltán igényel, vagy ha ezt tennetek nehezen esik, adjatok helyet más lelkesebbeknek, kik hazájuk javára szakadatlanul munkálni képesek is, de akarnak is, s a megzabadozott hon áldása követendő lépteiteket.

Sajóberki.

Kalocsa jun. 6.

Egy hazaárulóról.

Az egész Sárközben, még a porban játszó gyermekek által is annyira ismert a hazaáruló kolompost, Tary Ferencz szentszéki titoknokot mutatom be önnek tisztelt szerkesztő!

Ezen mindennek, a mi hazánk javát, függetlenségét, s szabadságát illeti, egész a fanatismus-ig dühös ellenségét; kinek tán mindennapi imája ez: „oh hatalmas ur isten, buktasd meg a magyart“ ki a magyarok vesztén örülni, az osztrák zsoldosok megveretésén sirni tud; ki azon gazoktól koholt hirre, hogy „Szeged városa be van véve“ azzonnal örülni, s ezen ál győzelmét a vadráczoknak tele torokkal hirdetni nem késett, ki már rég Henczy előtt buta agyvelejében Pest democraticus városát halomra lövette volna, mert szerinte addig békesség nem lesz, mig ezen lázadó fészkek fenn áll.

Ezen kis Henczy Ferkónak bezzeg voltak örömnapijai, midőn a német zoldos sereg városunkba besétálván, csupa atyai kegyelemből sziveskedett husz ezer pengő forintot a békés polgároknak sarczul kivetni, csupa kegyelemből magokkal egy jó papot elhurcolni, csupa kegyelemből másokat főbelövetéssel fenyegetni.

Ekkor tudom az Aloysius oltárnál Te Deumot tartottál legalább két óra hosszaiig.

Pedig hasztalan sőtáltál annyiszor ki s be ama híres vezérnek Petricsevich Horvátnak szobájába, mert bizon a püspöki infula nem igen perdül a fejedre oh Ferkó!

Ez a Henczy Ferkó volt az, a ki fülem hallatára, midőn a németek Kalocsából kisompolyogtak, néhány tanuló ifju előtt így nyiltan kimondta: „hogy csak ezek a mi jó embereink, ezek hozták nekünk a szabadságot, nem pedig a rabló magyarok.“

Ő volt, a ki a „Magyar Ört“ ezen ostobaságok, gazságok és hazugságok tárházát többre hecsülte, mint tán a breviariumot, ki ezen gaz újságnak minden sorait, mellyek a magyarok vesztét s bukását gazul hirdetétek, vörös ónnal huzta át, és úgy küldötte szét a városba, hozzá hasonlókhöz olvasni.

Hivebb szolgálja nem volt a csufosan megbukott, s gazsággal teljes habsburg-lothringi háznak, mint ő, jó lett volna Z. ői komornyikjának.

De bezzeg eleredt az orra vére s a kis poczakja is megapadt, midőn meghallá, hogy hős karu katonáink Budát vérökkel visszazserezték.

Nagyon sok volna ezen ember büncit, mellyeket a magyar kormány ellen elkövetett, elősorolni; azért csak arra kérem mélyen tisztelt s független magyar kormányunkat, miszerint az illyen embert hivatalától fozza meg, annál is inkább, minthogy nagy befolyással bír az egész megyei kormányba.

Fehér János s. k.
Piarista tanár.

Bars megye.

Folyó évi januárhóban egy osztrák vezér által Lévára hivatott az állandó bizottmány.

Éber figyelemmel kísértük bizottmányunk lépéseit, s hittük, hogy ő e megye fényes multjához híven, tántorithatlan az igaz ügy mellett küzdve megvetendi az ellenség parancsát, vagy legalább nem aljasítandja le magát annak végrehajtó eszközeivel.

De fájdalom csalódtunk! Ő minden phisical kényszerítés nélkül hódolt a parancsnak.

Néhány nap mulva nagy bizottmányba jöttek össze tanácskozandók a decemb 2. manifestumok felett.

E napon észrevehető volt, mennyire nagy különbség van a szájhős és a valódi hazafi közt. Egykettőt kivéve, senki sem mert nyiltan föllépni.

Örültek azonban a sárgafekete lelkűek, hogy immár kedvök szerint egy nagy hochlebe-t ordíthatnak.

E mesterségben különösen kitüntette magát Jeszenszky Elek kamarás.

Ó 1848 marcius óta nagy hazafivá lett.

De ő is volt az első a bizottmányban, ki Ferencz Józsefet, mint magyar királyt, élteté. — Ó ki egykoron Kossuthot a leghevesben pártoló, most átkot szórt fejére.

Ó ki egykoron túlbuzgóságában, minden alapos ok nélkül, holmi pletykák után indulva mindenkit akasztatni akart, most 800 p. forintos törvényszéki elnök lett, hogy ítélhessen azok felett, kik német szuronyok daczára is, magyaroknak mondandják magokat.

Ó, ki egykoron a legnagyobb pietással viseltetni látszott az országgyűlés iránt, most elbizakodásában, azt hívén, hogy a magyar elveszett már, nem akarta tudni, hol legyen a nemzetgyűlés; s midőn figyelmeztetett, hogy Debreczenben van, gúnymosollyal felelé: "azt senki sem tudja."

És ezen jellemtelen chameleon, midőn vitéz hadseregünk mint győztes lépte át megyénk határát, most ismét magyarnak vallja magát, s kacérkodik!

De térjünk vissza a bizottmányra.

E bizottmány után néhány héttel később megyénkbe is megérkezett a honáruló Majthényi László személyében a cs. k. biztos.

Ennek első teendője volt a megye szerkezetét százados sarkaiból kiforgatni, s maga számára oly embereket megszerezni, kik istentelen tetelnek végrehajtására segédkezéket nyujtandának. —

Ez okból fölszólítja a tisztviselőseget, hogy neve aláírásával bizonyítsa, miként hódol az austrial császárnak.

Tehát azon császárnak, ki elmerete országunkat darabolni s azt mondani: Magyarország nincs többé.

És a tisztviselőség? oda mázolta dicsőséges nevét, s hódolt; hódolt pedig azért, hogy megtarthassa nyomorult hivatalát, mellyért mindent, még hazáját is kész áruba bocsátani.

Szégyen és gyalázat bélyege homlokaitokra ti szolgánép!!

Ez idő óta minden e megyében az ország megbuktatására irányoztatott. Hazafiak vadakként fogattak el, s ezen vadászatban a tisztviselők kopókká aljasodtak, különösen kitüntette magát Kürthy Zsiga szolgabíró.

Végre, hogy az istentelenségek pohara csordultig töltve legyen, nem iszonyodtak egyes helységek, látván a tisztviselők törvénytelen lépéseit, tapasztalván azok gyávaságát, a megyébe jött szabadesapatok tagjait elfogni, s hóhérok kezébe szolgáltatni.

Ennyi, s sok más gonoszságok után végre reánk virradt a megváltás napja. És szebb jövő nyílik felénk.

Angyalfi.

HIRDETÉSEK.

Magyar Mihál

könyvárusnál kapható:

Köztársasági káté, írta Birányi A. borítékba fűzve 12 kr.

Köztársasági dalok, írta Heilprin M. borítékba fűzve 20 kr.

Szabad hangok, Erdélyitől, borít. fűzve 6 kr.

Forradalmi szikrák, Jenőfitől, 6 kr.

Kossuth, költemény Hiadortól, Kossuth arcképével 3 kr.

Kis nemzetőr, vagy hogyan kell a nemzetőrségnek gyakoroltatnia fegyverben? fűzve 6 kr.

Dalkönyvecske, írta Lukács Pál, fűzve 20 kr.

Európa legújabb alkotmányai, borítékba fűzve 50 kr.

Unio-dalok, bor. fűzve 20 kr.

A Pesti Divatlap,

megszűnő kiadásának akadályai, július elejétől kezdve ismét meg fog jelenni.

Több jeles író közremunkálása a harc és politika túlnyomó zajában is érdekessé s mulattatóvá teendő tartalmát.

Vas Gereben a debreczeni országgyűlési társaság általános ismertetését, és a lap szerkesztője Budapest ostromállapota és fölszabadulásának történetét kimerítő cikkeiben fogják ez új folyamban közleni.

Nemzeti képcsarnokunkban legkitűnőbb hőseink arcképeit sorban adandjuk; s ezeken kívül több korszerű tábori genre- és divatképet melléklendünk lapunkhoz.

Előfizetési díj félévre, t. i. júliustól december végeig postán küldve 6, helyben 5 frt. p. p. — Pesten előfizetni lehet a kiadóhivatalban: Szabadsajtó-utca, Dlauhház, 466. sz. a., és Emich Gusztáv könyvárusnál.

Vahot Imre.

3—1

Kiadó szállás.

Leopold utca 189 sz. a. ház első emeletében vagy két egymásba nyíló parketirozott, s csinosan butorított utca-szoba, külön bejárattal, mellynek egyike Lipót-, másika serfőző-utczára két két ablakkal létezik, havonkénti vagy akár évenyedenkénti előfizetés mellett csupán magányzó urak részére bérbe adandó; érteztelhetni ugyanott jobbra 1-ső ajtóban.

3—1

Arverési hirdetés.

Néhaj Szilassy Ferencz urnak Pestmegyében Alsó-Dánosi pusztán a pillisi vasut közelében majd 2,000 holdakat fűző birtoka, ott helyben a császár háznál részint készpénz, részint elfogadható biztosíték mellett, folyó évi július 5-dikén egészben, vagy apróbb részekben is, — sőt benne a homokosabb rész házhelyekre kiosztva, csödtörvényszéki ítélet következtében el fog árvereztetni, — melly időre a venni szándékozók ezennel meghívatnak

Lisznyai Gedeon
végrehajtó által.

RESPUBLICA.

Uj politikai hírlap.

A jelen cím alatt megindulandó lapot alulról fogja szerkeszteni leginkább azon férfiak társaságában, kik az újév előtti Pesti Hírlapot kiállították. Örömmel említem Csengeri Antal és Kemény Zsigmond polgártársakat elvrokonaikkal együtt, újabb csatlakozásokon kívül. Program helyett álljon itt őszinte bevallásunk, hogy erősen ragaszkodunk a miniszterelnöki beszédhez minden pontjaiban. Azért is a címmel fölvetett szót egész értelmében fogjuk kibányászni szűkkeblűség és monarchia szorongás nélkül, s alkalmazni újja alakítandó édes hazánk minden intézményei s viszonyaira. A cél nagysága fog bennünket lelkesíteni törekvéseinkben, edzeni akarásban. A nemzet meg fogja látni s mérlegezni munkálódásainkat, midőn már kiléptünk. Addig is zálogul adjuk jó hitünket, elhatározott szándékunkat. Tétettek intézkedések, hogy míg rendes postai közlekedésünk lehetne a külfölddel, a politikai világ minden részéből legyenek tudósításaink. — Az idő követelése parancsolják, hogy soká ne késsünk, anélkül fogva

Megjelenik e lap még e folyó hónap 16-án nagy íven és alakban, minden héten hatszor, hétéfőt kivéve.

Előfizetési ára fél évre helyben 8 ft. p. postán 9 ft. 12 kr. p.

Előfizethetni helyben Lukács László és társa nyomdájában, országut, Kunewalder-ház. Vidéken minden álladalmi postahivatalnál.

Kelt Pesten, június 7-én 1849.

Erdélyi János,
felelős szerkesztő.

Nemzeti

színház.

Pest, hétfőn; június 11-kén, 1849.

SCOT NEMES.

Vigjáték 5 felv. Irta Dumas, francziából fordították Egressi B. és Csepreghi.

Rendező: Szentpéteri.

Személyek:

II. Károly, angol király	—	Farkas Lajos.
Buckingham, herceg	—	Lendyai.
Mac Allan, scot nemes	—	László.
Jerningham, a herceg komornyika	—	Telepi.
Chiffinch, a király komornyika	—	Szigeti.
Thom Gin, 'Scot királynál' címzett fogadó tulajdonosa	—	Szilágyi Pál
Dikins,) kézművesek	—	Boldog.
Russel,)	—	Szűcs.
John Bred, lókereskedő	—	Petrík.
Palotabeli ajtóálló	—	Győri.

Quin Nelli, színésznő a Drury Lane színháznál, a király kedvese Latkócziné.
Duncan Sára, scot hölgy — Komlóssi Ida.
Rebecca, Sára nagynénje — Balázsiné.
A herceg hitelezői és szolgálói. — Történik az első felv. Buckingham palotájában, a második 'Scot királynál' címzett fogadóban, többi a windschiori kertli lakban.

Kezdete 7 órakor, vége 9 után.